

[Thor Pedersen]

fra faglige kriterier, ud fra faglig duelighed og ikke ud fra politiske synspunkter, at borgerne kan have vished for, at den behandling, der finder sted efter lovregler, og som borgerne er underlagt, foretages ud fra faglige kriterier, og så er det til sidst ministeren, der har den politiske myndighed og det politiske ansvar. Men det er det, man gør anslag imod ved at ansætte venner og bekendte i stedet for at lade faglig duelighed være afgørende.

Må jeg så sige noget, der er mindst lige så slemt. Vi har i Danmark et veludviklet støttesystem, for at partierne på Christiansborg kan arbejde fornuftigt. Vi får tilskud til partiapparatet, og vi har derfor sekretariater her på Christiansborg. Det er simpelt hen uantageligt, at man kan flytte hele sekretariatsfunktioner, der i dag aflønnes af partikasserne med statsstøtte, over i statsapparatet, i ministerierne til aflønning for skatteborgernes penge. Det er et camoufleret ekstra tilskud til partiet eller de partier, der gør brug af det, og det er uantageligt.

Jeg vil gerne spørge: Hvor går grænsen? Hvis én minister kan ansætte tre venner, betyder det så, at regeringen kunne ansætte 72, altså 3 gange 24? Hvor går grænsen for, hvem der kan ansættes, og hvor mange?

Så vil jeg godt sige til finansministeren, at det er en alvorlig fejltagelse at sige, at centralforvaltningen, statsforvaltningen og ministerierne, skal gøre brug af de samme ansættelsesprocedurer, som finder sted i private virksomheder, for private virksomheder er som hovedregel ikke lovforvaltende. De forvalter ikke borgernes rettigheder. Det gør statsapparatet, og derfor er der en væsentlig forskel på, hvordan man rekrutterer medarbejdere i en privat virksomhed, hvor det er fuldt legitimt at ansætte venner og bekendte, fætre og kusiner, og så hvordan man gør det i statsforvaltningen. Det kan ikke være et argument for at ansætte i et ministerium, at der er tale om mangeårige venner og bekendte.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Thor Pedersen sagde – og jeg citerer, som jeg har skrevet det ned:

Man har selv sagt, at det drejer sig om ansættelse af venner og bekendte i centraladministrationen.

Jeg vil godt spørge hr. Thor Pedersen: Hvem har sagt det, og hvornår er det sagt?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Det er således, at statsministeren i spørgetiden forrige onsdag gjorde opmærksom på, at der var tale om ansættelse af en mangeårig personlig medarbejder, som statsministeren havde et tillidsfuldt samarbejde med. Da konkluderede jeg supplerende, at statsministeren så sagde, at den eneste kvalifikation var, at den pågældende havde været en mangeårig nær bekendt af statsministeren. Min konklusion medførte ingen kommentarer fra statsministeren. Den konklusion står klart.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er for dårligt, at en tidligere indenrigsminister, Venstres ordfører i denne her sag, står op og citerer sig selv for derefter at angribe statsministeren for at have sagt det pågældende. Det kan vi overhovedet ikke bruge til noget som helst i en debat, der bare skal have antydning af seriøsitet, her i Tinget.

Jes Lunde (SF):

De Konservative, Venstre og Fremskridtspartiet vil forsøge at blokere for et aktstykke, der indeholder merbevillingerne i anledning af regeringsdannelsen.

Jeg forstår, at hovedangrebet drejer sig om ansættelsen af Ralf Pittelkow og en HK'er i Statsministeriet og Verner Sand Kirk og to flere i Arbejdsministeriet. Jeg synes, den del af sagen indeholder en ganske usædvanlig stor portion hykleri fra de pågældende borgerlige partiers side. Vi ved jo alle sammen udmærket godt, at sådanne former for ansættelse også er foregået i borgerlig regeringstid, f.eks. da hr. Henning Dyremose havde Erik Skov Petersen fra Dansk Arbejdsgiverforening headhuntet til at være sin politiske sparringspartner. Jeg skal ikke kunne sige, om de er fætre eller kusiner – kusiner er de nok næppe. Jeg ved ikke, om de er fætre, jeg ved heller ikke, om de er venner. Det kunne man have lavet en stor ballade ud af dengang og have antydning, at de nok var venner, i hvert fald kendte hr. Henning Dyremose åbenbart denne Erik Skov Petersen, siden han blev headhuntet, og det er jo nok, kan jeg forstå, for hr. Thor Pedersen. Bare man kender